

ПРОТОКОЛ

№ 138

гр. Панагюрище, 25.11.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАНАГЮРИЩЕ в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Диана С. Стателова

при участието на секретаря Иванка П. Палашева
Сложи за разглеждане докладваното от Диана С. Стателова Наказателно дело от общ характер № 20215230200103 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 10:02 часа се явиха:

За обвинителя Районна прокуратура – Пазарджик, Териториално отделение - Панагюрище се явява прокурор Николай Топкаров.

Явява се подсъдимият С. М. Т. лично и с адв. СТ. В. СТ. от Пловдивска АК, редовно упълномощен от досъдебното производство.

Явява се свидетелят М. ИЛ. Т., при режим на довеждане.

Явява се свидетелят ИЛ. М. Т., при режим на довеждане.

Свидетелят Н. ЦВ. Н., не се явява. По сведения на неговата съпруга, същият е тежко болен, на легло, не може да се яви. Съпругата е отказала да приеме призовката.

ПО ХОДА НА ДЕЛОТО:

ПРОКУРОРА - Да се даде ход на делото.

АДВ. С. - Да се даде ход на делото.

ПОДС. Т. - Да се даде ход на делото.

Съдът, с оглед становището на участниците в процеса

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Делото е насрочено за разглеждане по общия ред.

Подсъдимият е със снета по делото самоличност.

СЪДЪТ докладва съпроводително писмо, рег. № 310000-7319 от 11.11.2021 г., постъпило от РУ Панагюрище ОД МВР Пазарджик, в което същите изпълняват указанията на съда, дадени в предишното по делото съдебно заседание, като сочат, че медицинското лице, извършило прегледа на С.Т. е Н. ЦВ. Н., сочат и адрес. Към писмото са приложени заверено копие на АУАН с бл.№ 588594, за който е издадено НП № 2021-310-02-74 и копие на фиш за спешна медицинска помощ с №004839.

ПРОКУРОРА – Да се приеме, относимо е.

АДВ. С. – Да се приемат, запознати сме.

Съдът, с оглед относимостта на представените писмени доказателства,

ОПРЕДЕЛИ

ПРИЕМА и приобщава към доказателствения материал по делото заверено копие на АУАН № 74/10.02.2021 г. и копие на фиш за спешна медицинска помощ с №004839 от 10.02.2021 г.

ПРОКУРОРА – Относно невъзможността да се разпита медицинското лице – не държа на разпита му, да бъде заличен от списъка със свидетели.

АДВ. С. – С оглед здравословното състояние на свидетеля и невъзможността за неговия разпит, поради влошено здравословно състояние, не се противопоставям същият да бъде заличен от списъка на свидетелите.

СЪДЪТ счита, че следва да заличи от списъка на свидетелите Н. ЦВ. Н., като лице с особено тежко здравословно състояние. Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ

ЗАЛИЧАВА от списъка на свидетелите Н. ЦВ. Н..

ПРОКУРОРА - Нямам искания.

АДВ. С. - Нямам искания на настоящия етап. Нека да изслушаме свидетелите.

Пристъпи се към разпит на свидетелите.

Сне самоличността на М. ИЛ. Т., с ЕГН: *****, роден в с. *****,
*****, живущ в
*****, българин,
български гражданин, женен, с основно образование, пенсионер, неосъждан, баща на
подсъдимия. Желает да свидетелства. Свидетелят обеща да говори истината.

ПРИСТЪПИ се към разпит на свидетеля М. ИЛ. Т. – Не знам за какво е делото.

На въпроси на адв. С., свидетелят – След като го освободиха от ареста тази година, февруари месец, той беше направо пребит. Посрещнах го на вратата на полицията, не можеше да ходи сам. Едва го качих в колата и го закарах в Бърза помощ. Не бит, а пребит беше. Лично аз го закарах до Бърза помощ. Той още не се е възстановил от това, още го боли всичко. Цялото тяло го боли.

Вечерта неговата съпруга се обади, че е в полицията и ние на сутринта дойдохме. Качих се да питам какво му е състоянието, дали ще го освободят. Те казах, че ще го разпитат и след това ще го освободят, и аз изчаках. Преди да бъде арестуван не съм го виждал, той живее тук. Виждах го за последно преди ареста може би 3-4 дни преди това, той живее тук, не живеем заедно. Тогава той беше добре, в добро здраве, като мъж.

ПРОКУРОРА - Нямам въпроси към свидетеля.

АДВ. С. - Нямам повече въпроси към свидетеля.

Разпитът на св. М.Т. приключи и същият остана в съдебната зала.

В залата влиза свидетеля И.Т..

Сне се самоличността на ИЛ. М. Т., с ЕГН: *****, роден в гр. Пазарджик,
живущ в
*****,
българин, български гражданин, женен, със средно специално образование, работи като
машинист на пътно строителни машини в „Асарел Медет“ АД, неосъждан, брат на

подсъдимия. Желает да свидетелства. Свидетелят обеща да говори истината.

ПРИСТЪПИ се към разпит на свидетеля ИЛ. М. Т. – На 10.02.2021 г. получих обаждане от жена му, вече бивша, вечерта, може би към 20-21 часа, че е арестуван и е в полицията. Бях нощна смяна, не можех да реагирам да ида до РУ Панагюрище, за да видя какво става. Тя също не знаеше за какво е арестуван. На следващия ден, след като свърши моя работен ден, със семейството ми пътувахме, за да си вземем автомобил, който трябваше да регистрираме, от магазина. Имахме уговорка с майка ми и баща ми да отидат до полицията да видят какво е станало. Съпругата му нищо повече не ни каза, не ни се обади повече.

На въпроси на адв. С., свидетелят – След освобождаването му от ареста, ние като свършихме със закупуването на автомобила, поддържахме телефонна връзка с родителите ми. Те казаха, че по обед са го освободили от ареста. Те казаха, че той здравословно не е добре и за това ще отидат до медицински център за освидетелстване. Казах, че ще се видим по-късно. От спешното са отказали да го освидетелстват, защото нямало специалисти. След това се чухме, като се върнах в Панагюрище, за да видим какво ще правим. Той ми показва хематоми, синини, имаше болки в ребрата и решихме да отидем в Съдебна Медицина в Пловдив, да го освидетелстват. Пътувахме двамата в автомобила, той трудно говореше, трудно дишаше, трудно се качи, трудно слезе. Едва говореше, през цялото време пъшкаше и охкаше от болка. Работният им ден, обаче, беше приключил и ни казаха да отидем на 12, на следващия ден, за освидетелстване. Травмите, които се констатираха при освидетелстването са хематоми, от рентгеновата снимка се видя счупване на ребрата. До колкото разговаряхме в автомобила с брат ми той ми обясни, че са му нанесени няколко побоя в РУ-то, на няколко етапа, първо са го били едни полицаи, после други, и така. Като на смени са го били.

ПРОКУРОРА: Нямам въпроси към свидетеля.

АДВ. С.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Разпитът на свидетеля И.Т. приключи и същият остана в съдебната зала.

ПРОКУРОРА: Нямам повече въпроси към свидетелите. Нямам искания във връзка с техния разпит, да ги освободим.

АДВ. С.: Нямам искания във връзка с разпита на свидетелите. Не възразявам да бъдат освободени от съдебната зала.

По съгласие на страните свидетелите бяха освободени и напуснаха съдебната зала.

ПРОКУРОР – Нямам нови искания.

АДВ. С. – Моля, да приемете като доказателства, или поне за сведение, две неща – извадка от платформата на „Гугъл Мап“, която посочва разстоянието между ул. „Малина“ и супермаркет „Дани“ Панагюрище. Съгласно НП, което е издадено въз основа на АУАН от полицаи Ч., за неносене на документ за самоличност, същото се е случило на ул. „Малина“. Съобразно дадените от тях показания в предходното съдебно заседание, цялата случка се случва близо до супермаркет „Дани“, а там близо е ул. „Ягода“. Разстоянието е повече от 1 км. и половина, 25 мин ходене. Второ доказателство, за сведение – извадка, относно продължителността на деня за 10.02.2021 г. В този ден слънцето е залязло преди 18,00 часа, което имайки предвид факта, че всичко, за което говорим, се е случило след 18,00 часа, явно

е в тъмната част на денонощието. Това компрометира в някакъв аспект показанията на разпитаните свидетели. Други искания нямам.

ПРОКУРОРА – Нямам качеството на документ.

АДВ. С. – Да се приемат за сведения.

Съдът счита, че следва да приеме за сведение извлечение от часовото начало на деня и неговия край на 10.02.2021 г., в Пловдив и София, както и извлечение от Гугъл Мап относно местонахождението на ул. „Малина“ и супермаркет „Дани“, в което посочено отстояние е от 1,6 км. Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ

ПРИЕМА извлечение от часовото начало на деня и неговия край на 10.02.2021 г., в Пловдив и София, както и извлечение от Гугъл Мап относно местонахождението на ул. „Малина“ и супермаркет „Дани“, в което посочено отстояние от 1,6 км.

Съдът счита, че следва да приеме писмените доказателства, приложени по ДП № 28/2021 г. по описа на РУ Панагюрище ОД МВР Пазарджик, пр.пр. №741/2021 г. по описа на РП – Пазарджик, ТО - Панагюрище, поради което

ОПРЕДЕЛИ

ПРИЕМА и ПРИОБЩАВА като доказателства по делото приложените такива по ДП 28/2021 г. по описа на РУ Панагюрище ОД МВР Пазарджик, пр.пр. №741/2021 г. по описа на РП – Пазарджик, ТО - Панагюрище по изричен опис.

ПОДСЪДИМ – Няма да давам обяснения. Ще кажа всичко, което считам, при последната си дума.

ПО ПРИКЛЮЧВАНЕ НА ДЕЛОТО

ПРОКУРОР - Да се приключи делото.

АДВ. С. - Да се приключи делото.

ПОДС. Т. – Да се приключи делото.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ ЗА ПРИКЛЮЧИЛО

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНАТА ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРА - Уважаема госпожо съдия поддържам обвинението така, както е внесено. Ще изложа на кратко фактическата обстановка – подс. Т. на дата 10.02.2021 г., в гр.Панагюрище, е приканен от полицейски служители да си предостави документ за самоличност, във връзка с извършена на него полицейска проверка за установяване на самоличност, по реда на ЗМВР. Полицейските служители са били униформени, наблизо е имало обозначен полицейски автомобил, като конкретно свидетеля В. се е легитимирал, когато е поискал документ за самоличност от подс Т.. Подс. Т. е отказал да даде документ за самоличност, като се е отдалечил от полицаите. При отдалечаването си е показал неприличен жест по посока на полицейските служители. Свидетелят В. е тръгнал по подсъдимия, като през цялото време го е приканвал да даде документ за самоличност. Наложило се е да пристигнат колеги на В., които също са се представили на подсъдимия Т.. В тяхно присъствие свидетелят В., за пореден път поискал документ за самоличност от Т.,

но вместо да представи такъв, Т. се обърнал към него с обидни думи – като демонстрирал агресивно поведение спрямо него и останалите присъстващи полицейски служители. Въпреки предупреждението от страна на В. към подс. Т., че с поведението си пречи на него и на колегите му да упражнят изпълнението на служебните си задължения и същият ще бъде задържан, Т. продължил да се държи агресивно към полицейските служители, което ги накарало да пристъпят към неговото задържане. Т. бил задържан, като му били поставени помощни средства – белезници. Бил откаран в РУ Панагюрище, където била установена неговата самоличност. С цялостното си поведение подс. Т., в така развилата се фактическа обстановка, по никакъв начин не е съдействал на органите на полицията, точно обратното, противозаконно е пречил на същите да си извършат задълженията по служба – проверка са самоличността му. Предвид изложеното, считам че подсъдимият, при форма на вината - пряк умисъл, съзнавайки обществено опасния характер на деянието си и неговите последици, искайки тяхното настъпване е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав по чл.270, ал.1 от НК. В хода на досъдебното и съдебно производство не са събрани никакви доказателства, опровергаващи изнесените факти и обстоятелства от ОА и поставящи под съмнение авторството на деянието от страна на Т.. Предвид изложеното, моля да признаете подсъдимия Т. за виновен в повдигнатото и поддържано обвинение, като постановите обвинителна присъда спрямо него. При определяне вида и размера на наказанието на Т., следва да се отчитат чистото му съдебно минало и добрите му характеристични данни. Предвид изложеното считам, че наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца, изпълнението на което да бъде отложено за изпитателен срок от 3 г. ще изпълни своя предупредителен и възпитателен ефект спрямо подсъдимия Т. и ще бъде изпълнена генералната превенция на наказанието. Предвид изложеното, моля за вашия съдебен акт.

АДВ. С. - Уважаема госпожо съдия, нашият прочит на установената по настоящото дело фактическа обстановка е различна от изложената от държавното обвинение. Смятам, че това, което чухме в рамките на обвинителната тирада, е разказ за това как би следвало да се процедира в една ситуация, като процесната, а не какво се е случило. Аз лично от доказателствата по делото се убедих в следните безспорно установени факти – на 10.02.2021 г., след 18 часа, в тъмната част на денонощието моят подзащитен се е движил по ул. „Петър Карапетков“, която е близо до магазин „Дани“ Панагюрище. При преминаване покрай полицейски автомобил е направил коментар, че полицаите с този автомобил не са се обозначили адекватно – това задължение на полицията произтича и от ЗДвП. Тази негова реакция е провокирала двамата служители на реда да предприемат действия. Не е имало очевидно реална причина той да бъде проверен за самоличност, както стана ясно от показанията, дадени в ДП, прочетени в рамките на съдебното производство, причината да му се поиска документ за самоличност е това, че той им е обърнал внимание, че на се обозначили адекватно. Съгласни сме, че органите на реда имат оперативна самостоятелност сами да преценят на кого да проверят самоличност и на кого не. Но аз смятам, че в този случай има едно „извратяване“ на това право. Проверката е мотивирана от законосъобразното поведение на моя подзащитен. Обръщам внимание и на това, че

легитимацията, съобразно закона, както по чл.155, ал.1 от ЗМВР така и по чл.170, ал.5 от ЗДвП, изисква освен всичко останало, те да се легитимират със служебна карта и личен знак. Установихме и още два момента – той е бил задържан за 24 часа, бил му е съставен АУАН, за което му е било наложено административно наказание. Другите безспорно установени факти, както с документи, така и със свидетелски показания, са тежкото здравословно състояние на С.Т. непосредствено след излизането му от Полицейското управление. И четиримата разпитани свидетели, участвали при неговото задържане казаха, че е приложена обикновена сила и не е малтретиран. Те казаха, че той е доста борбен. Но човек, в добро здравословно състояние, годе да им укаже съпротива, излиза от полицията със счупени ребра, едва движещ се, на който му се налага съдействие при влизане и слизане от автомобил. Спирам се на показанията на служителите на РУ Панагюрище. Има множество противоречия, както пред съда, така и в дадените в ДП. Считам, че те противоречат и на нормалната житейска логика. На първо място - кога и как е извършено нарушението, как се е случил въпросния инцидент. В. и Ч. казват, че действията са извършени след обед, в светлата част на денонощието. Февруари е зима, към 18,00 часа е тъмно. На запад от Панагюрище има височини и слънцето се скрива дори по-рано, отколкото ако е в равнина. На второ място, причините за искане на документ за самоличност. В. и Ч. казаха, че е ставало въпрос за рутинна проверка. В ДП казват, че са го спрели, защото им е обърнато внимание, че не са паркирали автомобила си както трябва. В. каза, че не е констатирано нарушение от страна на Т. в конкретния случай, като пешеходец. Следващо разминаване – мястото на извършване на нарушението. Всички полицейски служители заявяват, че се е случило близо до ул. „Ягода“, съседна на ул. „Петър Карапетров“. В акта, съставен от Р.Ч. и издаденото въз основа на него НП е посочена ул. „Малина“. И двете са плодове, може да се объркат. Но не сме пред хипотезата на обикновени човешки размишления, а са полицейски служители, които трябва да познават Панагюрище и всички улици, не следва да допускат такива грешки. Все едно да се объркат Левски и Ботев. АУАН сочи, че е бил съставен на ул. „Малина“, която е на 22-25 мин. пеша от описаното от всички свидетели място. Искам да обърна внимание на нещо друго. Самият свидетел Р.Ч. беше обстоятелствен в своите показания. Има ясна памет и много детайли. Той беше категоричен, че той не е съставял АУАН. Не каза, че не помни, а каза, че не е съставил такъв акт. Събраните в съдебните заседания доказателства посочват, че в случая свидетелят Ч. въобще не е проявил уважение към истината и фактите. Свидателят заяви, че подсъдимия е бил в нетрезво състояние при задържането му, но това не е посочено от нито един от свидетелите в хода на досъдебното производство. Няма такава бележка и в медицинския документ, съставен на Н.. Фактът дали лицето е в нетрезво състояние е важен елемент от работата на полиция, следва да се посочи. Сочи се, че подсъдимият е бил агресивен. Свидателят Ч. твърди, че Т. е одраскал свидетеля Г. при опитите за неговото задържане, но самия Г. каза, че такова нещо няма. Свидателските показания, най-грубо, отгоре, звучат достоверно, но дявола е в детайлите. В психологията и философията съществува един принцип „Бръснача на Окхам“, който гласи, че когато се чудим каква е причината за нещо, което се е случило, най-вероятната причина е най-очевидната. Тоест, най-вероятно на 10.02.2021 г., в тъмната част на денонощието, моят

подзащитен е вървял, видял е неуместно паркиран полицейски автомобил и е заявил своята гражданска позиция. Всички шофьори развиват нетърпимост към склонността на пътна полиция, да се укриват „по храстите“ при изпълнение на своите задължения. Аз също съм правил такива забележки. Но не съм изпадал до сега в тази хипотеза, на Т., само ме проверяват. Това, което е направил Т. е което правят много хора. Но тази реакция, законосъобразна, е породила желание за реваншизъм у полицаите. Без причина за проверка, без да се легитимират по надлежния начин, съгласно ЗМВР и ЗДвП, те са демонстрирали своята властническа позиция към него. Това е част от техните права. Но начина и причината показват злоупотреба с право. Тези хора просто са го пребили и са извикали свои колеги да им помогнат. Две яки момчета, ще имат преди да е възникнал какъвто и да било проблем, защото колегите им казаха, че като са пристигнали не е имало конфликт, каква е причината тези двама яки полицаи да извикат още дама – явно са решили да си го изкарат на него, това виждам аз. Не съм срещал ситуация, в която да се налага на 4 полицаи, заедно, да извършват проверка за самоличност. Причината е била да бъде респектиран Т. с резултат две счупени ребра и други наранявания. След това са упражнили своето право за задържане за 24 часа, като цяла нощ са го държали в ареста, на неудобния нар, със счупените ребра. Това респектира. Човек освен болката от уврежданията изпитва и болка от унижение, че е бил бит от хора, които би следвало да спазват закона. Единият полицаи каза, че при задържането той е викал „помощ“. Когато някой търси помощ, е когато смята, че поведението им е противоправно. Обвинението на Т. е, че пречи на органите на реда да извършат своите задължения, като не им е показал своя документ за самоличност. Но този състав може да се изпълни само ако той е имал документ за самоличност в себе си и противозаконно им е попречил те да се запознаят с тях. Случая не е такъв. Всички полицаи казаха, че му е направен обиск и не са намерени документи за самоличност. Резултат е АУАН. Неносенето на ЛК също е закононарушение, но не е престъпление. За това нарушение се налага адм. наказателна отговорност и такава е реализирана в рамките на този случа. Съгласно чл.24, ал.1, т.8а от НПК, не се образ НП, а образуването се прекратява, когато деянието съставлява административно нарушение, за което е приключило адм. наказателно производство. Единственото законно нарушение, което е извършено в момента на задържането от страна на С.Т. - неносене на документ за самоличност, е приключило с налагане на административно наказание. Това е достатъчно основание за прекратяване на НП. Освен това, съд практика също смята, че подобна хипотеза не представлява съставомерно поведение. Соча практика – Присъда по НОХД № 6994/2010 РС Варна, Решение №1287/НОХД 4461 2015 г. на СГС, както и присъда по дело 34/2019 на 94ти с-в на СРС. Съдебната практика изобилства от изводи, че подобен род нарушения, дори да има ЛК и не я показва, не е състава на чл.270, ал.1 от НК, още повече, че не може да се реализира в настоящото производство, защото той не е имал в себе си карта, не може да попречи, не може да я даде. Моля, или да прекратите НП на основание чл.24, ал.1, т.8а от НПК – за същото деяние има наложено административно наказание, или алтернативно да оправдаете подсъдимия С.Т. по повдигнатото му обвинение, защото единствената му вина е, че е решил да упражни правото си на граждански контрол, което е отключило реакция на ненужна

агресия и насилие по отношение на полицейските служители, които, за да могат да вържат обвинението си, адаптирали своите показания едно към друго. За това ги питах и четиримата, те ли са давали показанията и правилно ли са посочени същите в хода на ДП. Защото във всички протоколи за разпит на свидетелите, последния пасаж е един и същ – има дори една и съща правописна грешка. Това означава, че тук действително има укоримо противоправно поведение - подхода на органите на реда към тези граждани, които си позволяват да им обръщат внимание, че не са прави в някакъв аспект на служебното си положение. Българската полиция в много отношения е защитена и неприкосновена, но тази неприкосновеност не може да се използва за оправдание за агресия и побой, които да завършат с осъдителна присъда.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДС. С. М. Т. – В този ден преправих една гозба, опекох фъстъци да посрещна съпругата си. Тръгнах по различен път от обичайния, около месарския магазин „Решение“, на гърба на „Дани“. По улицата виждам полицейски автомобил, на ул. „Тодор Калоянов“. Пред него мина полицаи с палка, качи се и потеглиха. Като стигнах до пресечката, този автомобил се върна. Не знам дали е същия, върна се автомобил. Спря пред пешеходна пътека и гараж, отворен, миришеше на тор. В момента на минаването, тъй като от няколко дни преди това по новините казаха, че ще проверяват и пешеходците, помислих си и с усмивка си казах“, че само и ако се обозначат, всичко е ОК. От гаража излезе лице с ръце в джобовете, по блуза и попита какво става. Казах му „нищо“. Подминах, обърнах се и видях, че в автомобила има полицаи. Тогава той с приповдигнат тон ме попита: „ти знаеш ли аз какво правя тук? Искаш ли да ти обясня какво правя тук?“. И аз му казах „ок, като се върна ще ми обясниш“, вдигнах палец, а не среден пръст. Той тръгна след мен и ми вика: „ти кой си?“ И аз го попитах: „а ти кой си?“, защото той няма никакво специално облекло. Бяха по блузи и двамата. Той продължи покрай мен надолу, по улицата и постоянно ми казваше: „дай си личната карта“. Аз му казах, че няма да я дам, защото той за мен е никой и няма да му я дам. Чух го да казва на колегата си „викай колите“, или него от този род. Реших да извадя телефон, да направя запис на случващото се. Видях отсреща друг полицейски автомобил, който спря до мен, щеше да ме блъсне, ако не бях спрял. Лицето, което вървеше до мен, ме бутна напред с ръцете към полицейския автомобил. От него изскочи полицаи със светлоотразителна жилетка и вече бях на земята, по корем. Силни удари, ритници. Някой казваше „дай си ръцете“. Вързаха ми ги зад гърба със свински опашки, а не с белезници. Изправиха ме и ме биха, преди да ме качат в автомобила. Не можех дори да си прибера краката в автомобила, единия полицаи ме риташе по краката, за да ги прибера. Пред районното, при слизване, ме подпукаха отново, вътре отново, по стълбите отново ме удряха, един отпред, един от зад, по главата, не знам с какво ме удряха, още усещам ударите и тътените. Вече бях на земята, виждах само обувки, викане, ритници, удари. При което ги попитах на една от почивките им: „вие добре ме докарахте, ама как ще ме изкарахте?“ Единия от полицаите каза: „с краката напред, ще кажем, че си паднал и готово“. Аз им казах: „като ме утрепете ще се намалят данъкоплатците, от тях ви се плащат заплатите“. Ядосаха се и отново ме риташа, удряха. Пак бях на земята. Изпитах ужас, мислех, че ще ме утрепа, че това е края. Преди да ме вкарат в арестантската стая, ме

накараха да си развържа обувките, но аз не можех и те ми свалиха обувките и ме оставиха бос в стаята. Преди това се намеси друг и ме удряше с длани в лицето, докато другия ми държеше ръцете. При един от ударите му изпадна часовника. Тогава другия каза „защо счупи часовника на колегата?“ Той си взе часовника и продължи да ме удря в лицето. И в момента, като се погледна в огледалото, изкривено ми око ме подсеца за ужаса, който изживях, 4 разклатени зъби, които ще паднат всеки момент, счупени ребра, болки в бъбреците и болки в стомаха. Двата ми крака, от вътрешна страна, изпитвам болки постоянни в тях, в коленете. Ръцете ми са с постоянни болки. Аз съм вече един парцал. Живея под страх и постоянно се оглеждам. Като видя бяла кола и настръхвам. Живея под страх от тогава до сега. Не знам дали ще мога да преодоля това. За да посрещна жена си, стана така, че ядох и бой. В последствие, заради този случай, тя се разведе с мен. Тя не можа да преживее факта, че съм бил в полицията и е образувано дело срещу мен. Това мога да кажа. Не мисля, че съм ги нагрубил. Те просто бяха изключително агресивни, като обезумели, зверски бой. Така не съм бит никога, дори в казармата, старите кучета, през тунела всеки удря. Такъв бой не съм ял. Благодаря госпожо съдия.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДС. С. М. Т. - Аз съм невинен. Искam да бъда оправдан.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

След тайно съвещание на съда присъдата се изготви, написа се и се подписа от съда, след което се обяви на страните от председателя на състава. Разясниха се сроковете за обжалване и протестиране.

Протоколът се изготви на 25.11.2021 г. в съдебно заседание, което приключи в 11,28 часа.

Съдия при Районен съд – Панагюрище: _____

Секретар: _____